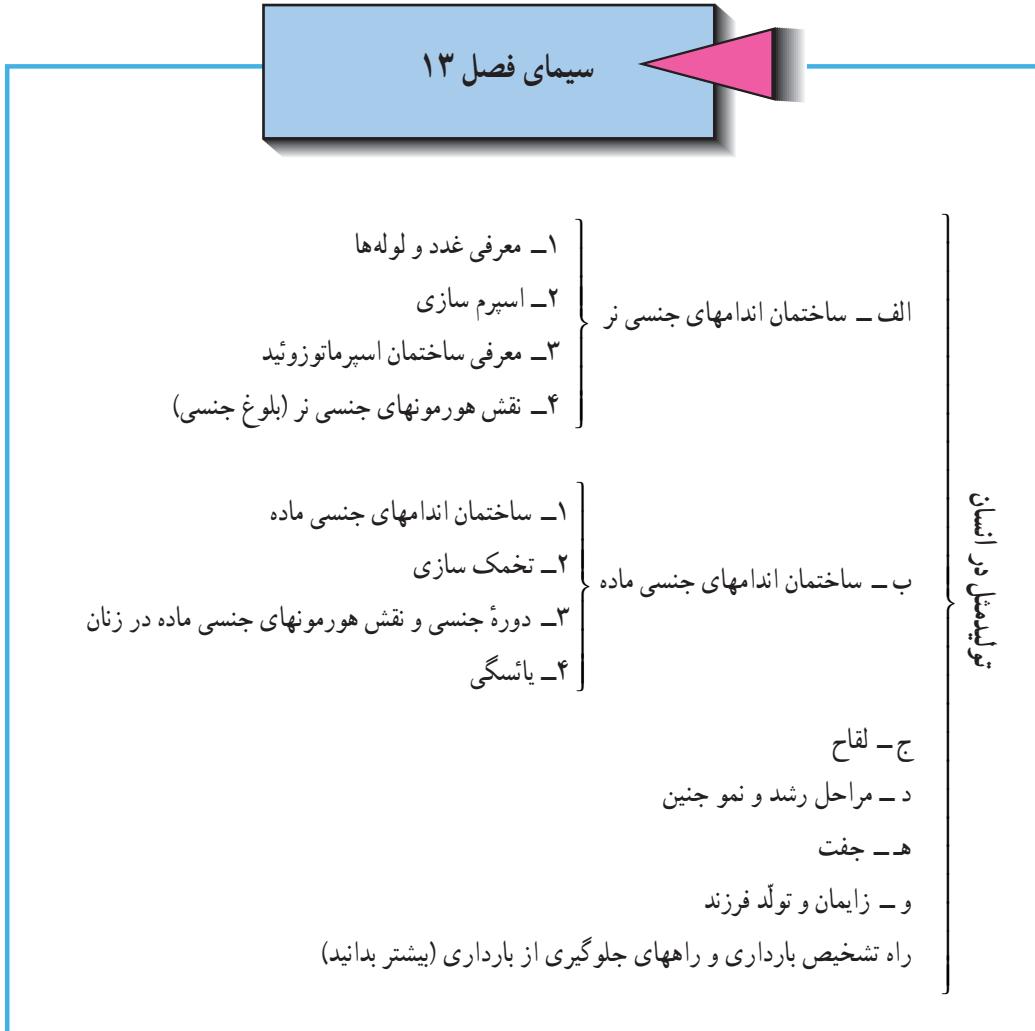


تولید مثل در انسان

سیمای فصل ۱۳



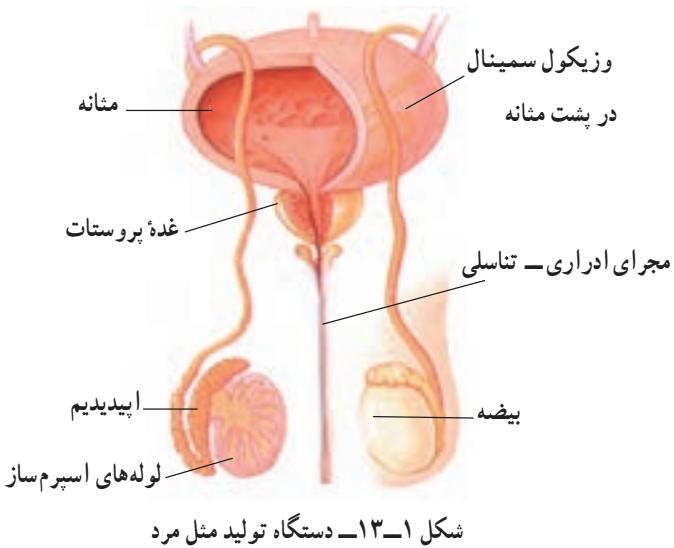
تولید مثل در انسان از نوع جنسی است. دو جنس نر و ماده هر کدام سلولهای جنسی (گامت) تولید می‌کنند. گامت نر، اسپرم و گامت ماده، تخمک نامیده می‌شود. برای تولید یک فرد جدید، باید اسپرم با تخمک ترکیب شود. ترکیب آنها را لقاح یا باروری گویند و سلول حاصل را سلول تخم می‌نامند.

ساختمان اندامهای جنسی نر

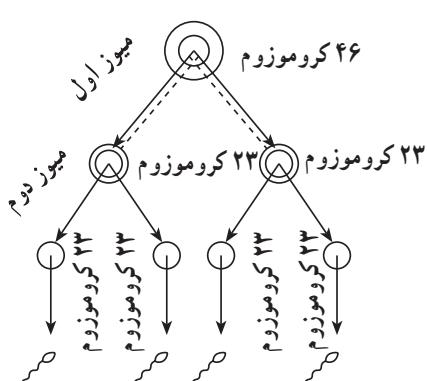
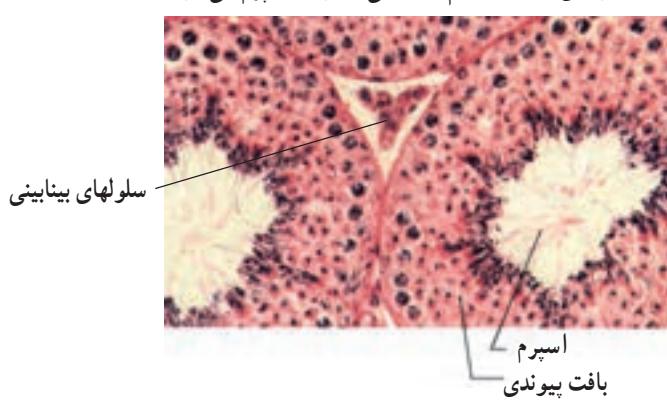
اسپرم‌ها در داخل اندامی از دستگاه تولید مثل نر به نام بیضه ساخته می‌شوند. بیضه‌ها یک جفت‌اند و در خارج حفره‌شکم و در داخل کيسه مخصوصی به نام کيسه قرار دارند. بیضه‌ها در دوران جنینی در عقب حفره شکمی به وجود آمده، سپس دو هفته قبل از تولد، از حفره شکمی به داخل کيسه بیضه می‌آیند؛ زیرا اسپرم‌سازی در دمای پایین‌تر از دمای داخل بدن انجام

می‌گیرد. بنابراین لازم است که بیضه‌ها در کيسه‌ای خارج از حفره شکمی قرار گیرند. درون بیضه‌ها تعداد زیادی لوله‌های «اسپرم ساز» قرار دارند (شکل ۱۳-۲). این لوله‌ها به هم پیوسته هستند و مجرای‌هایی را تشکیل می‌دهند که به «اپیدیدیم» منتهی می‌شوند، اپیدیدیم لوله‌ای مارپیچی است به طول حدود ۶ متر که در سطح بروني بیضه‌ها قرار دارد و محلی برای ذخیره اسپرم‌های تولید شده می‌باشد. اپیدیدیم نیز به یک لوله دیگر به نام «مجرای اسپرم بر» منتهی می‌شود. مجرای اسپرمی هریک از بیضه‌ها به قسمت بالای مجرای ادراری که از مثانه بیرون آمده است، متصل می‌شود. ضمناً به هریک از لوله‌های اسپرم بر، کيسه کوچکی به نام غده کيسه‌ای متصل است. این کيسه‌ها مایع غلیظی که حاوی مواد غذایی برای اسپرم‌هاست تولید می‌کنند. شکل ۱۳-۱ اندامهای جنسی نر را نشان می‌دهد. در دستگاه تناسلی نر، غده‌ای به نام «پروستات» وجود دارد که اطراف قسمت بالای مجرای خروج ادرار را احاطه می‌کند. ترشحات غده پروستات، محیط مناسبی را برای زندگانی اسپرم‌ها ایجاد می‌کند. مایع ترشح شده از غدد کيسه‌ای و غده پروستات در دستگاه تولید مثل نر وجود دارند که ترشحات قلیابی خود را به مایع اسپرمی افزایند. پس از غده پروستات، یک مجراء، کار خروج ادرار و اسپرم‌ها را به عنده دارد.

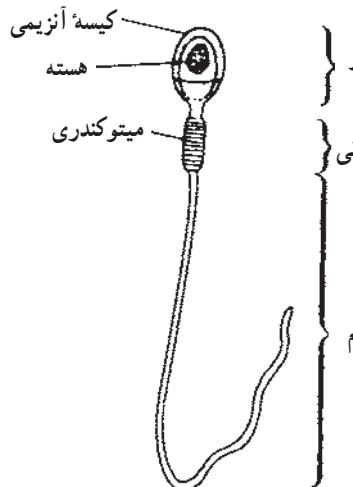
اسپرم سازی: گامهای نر یا اسپرم‌ماتوزوئیدها، درون لوله‌های اسپرم ساز که بخش عمده بافت درونی غدد جنسی نر یا بیضه‌ها را تشکیل می‌دهند، تولید می‌شوند. لایه‌های اسپرم ساز درون این لوله‌ها دارای سلولهایی است که با سرعت زیاد تقسیم می‌شوند. این تقسیم پس از رسیدن به بلوغ جنسی و ترشح هورمون جنسی نر به نام تستوسترون آغاز می‌شود. این هورمون به وسیله سلولهای موجود در



سلولهای در حال تقسیم که منتهی به تولید اسپرم می‌شوند



بافت پیوندی درون بیضه‌ها به نام سلولهای بینایینی ترشح می‌شود. سلولهای اسپرم ساز با انجام تقسیم میوز تکثیر می‌باشد و تعداد زیادی سلول تولید می‌کنند. این سلولها درون بیضه‌ها یک مرحلهٔ بلوغ و تکامل را پشت سر می‌گذارند و به اسپرماتوزوئید تبدیل می‌شوند.



ساختمان اسپرماتوزوئید: اسپرماتوزوئیدهای بالغ دارای سه قسمت سر، قطعهٔ میانی و دُم هستند. در بخش سر اسپرماتوزوئید، کیسه‌ای وجود دارد که حالت تغییر شکل یافته‌ای از دستگاه گلزاری است. این کیسه محتوى آنزیمهای است که در زمان قطعهٔ میانی لقاح دیوارهٔ تخمک را هضم نموده، به داخل آن نفوذ می‌کند. ضمناً بخش عمدۀ سر را هستهٔ سلول اشغال می‌کند و دارای ۲۳ عدد کروموزوم می‌باشد. در قطعهٔ میانی، متیوکندریهای زیادی وجود دارند که انرژی مورد نیاز برای حرکت سلول را تولید می‌کنند. بعد از قطعهٔ میانی دُم قرار دارد که باعث حرکت سلول به طرف تخمک می‌شود (شکل ۱۳-۴). در صورتی که اسپرماتوزوئیدی، قسمتهای یاد شده را به طور کامل نداشته باشد، قدرت ترکیب با تخمک یا بارور کردن آن را نخواهد داشت.

شکل ۱۳-۴- ساختمان یک اسپرماتوزوئید

نقش هورمون جنسی نر (بلوغ جنسی)

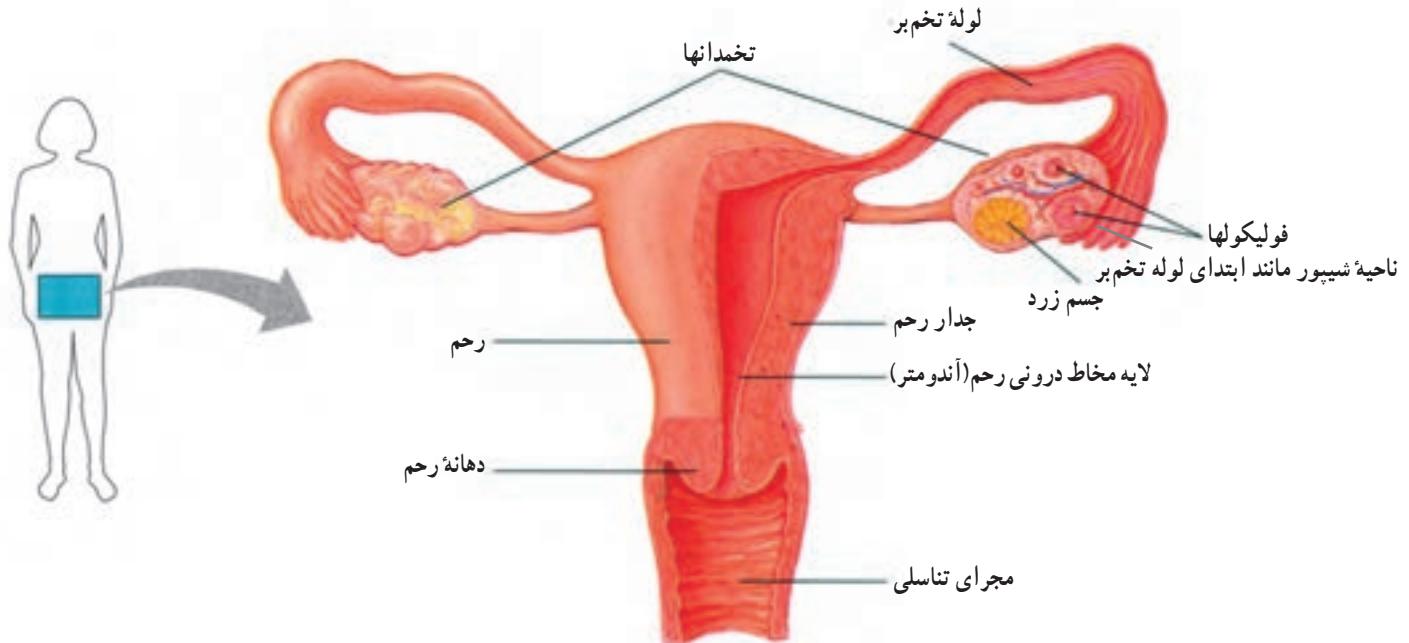
بلوغ در پسران، تقریباً در سن ۱۳ تا ۱۵ سالگی صورت می‌گیرد. در این موقع هورمون تستوسترون توسط سلولهای موجود در بافت پیوندی درون بیضه‌ها ترشح می‌شود و به جریان خون می‌ریزد.

این هورمون موجب بروز و تکامل صفات ثانویهٔ جنسی نر در دوران بلوغ می‌شود که عبارتند از: بزرگ شدن بیضه‌ها، دورگه شدن صدا، رشد مو در زیر بغل، سینه و بعداً در صورت و همچنین افزایش سریع در میزان رشد استخوانها و ماهیچه‌های بدن. تولید اسپرماتوزوئیدها به وسیلهٔ بیضه‌ها نیز به تغییرات هورمونی حاصل در زمان بلوغ، بستگی دارد. ترشح هورمون تستوسترون تحت کنترل هورمونی است که از غدهٔ هیپوفیز پیشین ترشح می‌شود. آزاد شدن هورمون محرك از غدهٔ هیپوفیز و تستوسترون از غدد جنسی نر، در سراسر دوران زندگی ادامه می‌یابد، اگرچه ممکن است میزان آنها در هنگام پری کاهش یابد.

ساختمان اندامهای جنسی ماده

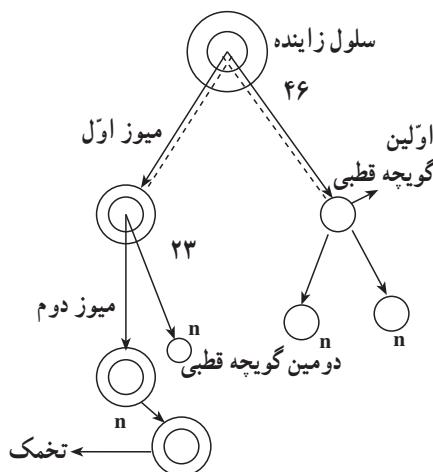
تخمکها در دستگاه تولید مثل ماده درون تخدمانها به وجود می‌آیند. تخدمانها دو عضو بیضی شکل و به طول ۳ تا ۴ سانتیمتر می‌باشند. در نیمهٔ پایینی شکم و در طرفین رحم قرار دارند. در تزدیکی هر تخدمان، قسمت شیپور مانندی در انتهای لولهٔ تخم بر قرار گرفته است، که تخمکها پس از آزاد شدن از تخدمان وارد آن و سپس وارد لولهٔ تخم بر می‌شوند. این لوله‌ها باریک اند و به بخش بزرگتری از دستگاه تولید مثل ماده، به نام رحم که در قسمت پایینی شکم قرار گرفته، منتهی می‌شوند. طول رحم، زمانی که جنینی در آن در حال رشد نیست حدود ۸ سانتیمتر است و به وسیلهٔ مجرای تناسلی به بیرون ارتباط می‌یابد. در ناحیهٔ اتصال رحم به مجرای تناسلی حلقه عضلانی و محکمی به نام دهانهٔ رحم قرار دارد که قسمت انتهایی رحم را بسته نگه می‌دارد. مجرای تناسلی به بیرونی ترین بخش دستگاه تولید مثل ارتباط دارد و مجرای خروج ادرار نیز در قسمت بالای آن به بیرون باز می‌شود (شکل ۱۳-۵).

تخمک سازی: سلولهای زایندهٔ تخمک، از بدء تولد، درون تخدمانها قرار دارند و اولین تقسیم میوز را انجام می‌دهند تعداد زیادی از آنها در طول حیات به تخمک تبدیل نمی‌شوند. بین سنین ۱۰ تا ۱۴ سالگی با تغییرات هورمونی که صورت می‌گیرد سلولهای زاینده با ادامهٔ تقسیم میوز به تخمک تبدیل می‌شوند و هر ۴ هفته یک بار متناظراً از یک تخدمان یک تخمک آزاد

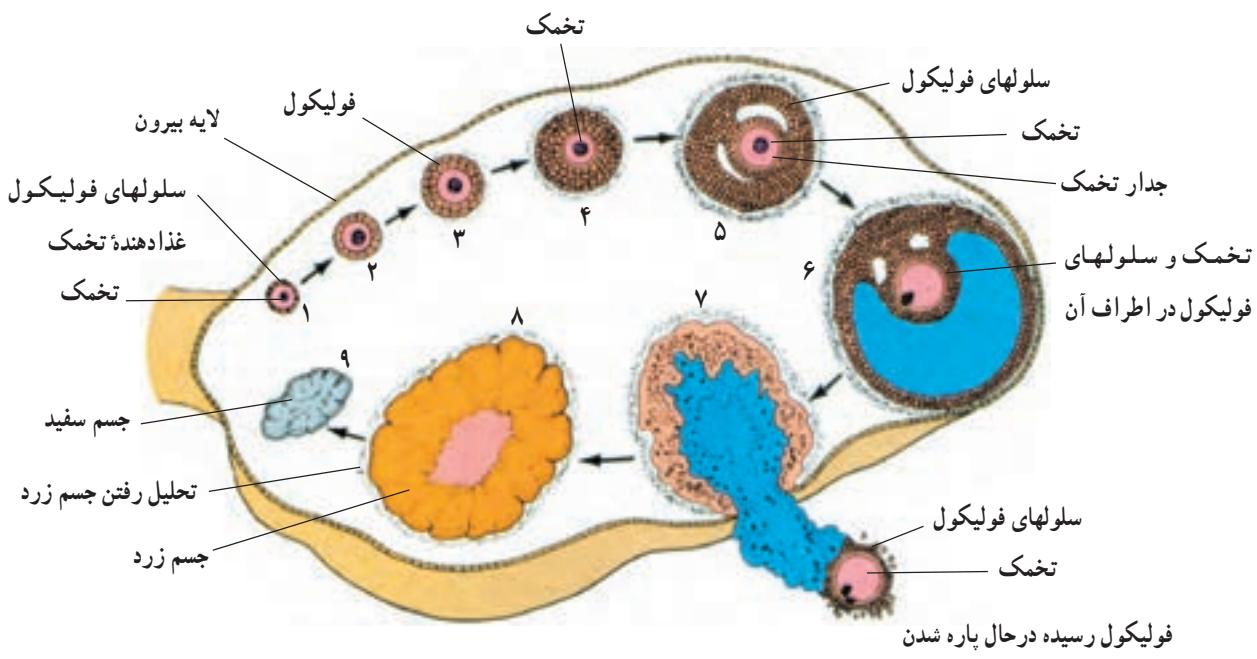


شکل ۵-۱۳—دستگاه تولیدمثل زن

می شود. همزمان با رشد و تکثیر سلول زاینده، سلولهای اطراف آن نیز بسرعت تقسیم می شوند و یک کیسه محتوی مایع تولید می کنند که به آن فولیکول می گویند. درنتیجه تقسیم اول میوز، دو سلول ایجاد می شود که یکی از آنها ذخیره سیتوپلاسمی ناچیزی است و به آن «اولين گویچه قطبی» می گویند. در تقسیم دوم میوز هم «دومین گویچه قطبی» ایجاد می شود که به علت ذخیره سیتوپلاسمی کم و غذایی قدرت باروری ندارد و زود از بین می رود و به این ترتیب تنها یک سلول تخمک از تخدمان خارج می شود. (شکل ۶-۱۳) برای خروج تخمک از تخدمان، فولیکول محتوی تخمک به صورت یک برجستگی کوچک، در سطح تخدمان ظاهر می شود و سپس پاره شده، تخمک را آزاد می کند. تخمک با پوشش سلولی اطراف خود به داخل ناحیه شیپور مانند لوله تخم بر وارد می شود. این پدیده را تخمک گذاری می گویند. شکل ۶-۷ مقطع عرضی تخدمان و مراحل مختلف تخمک سازی و تکامل فولیکولها را نشان می دهد.



شکل ۶-۱۳—تخمک سازی



شکل ۱۳-۷- تخدمان و فولیکولها در مراحل مختلف تکامل

فولیکول رسیده در حال پاره شدن

زنان، یک دورهٔ تولید مثلی دارند که اصطلاحاً به آن «دورهٔ ماهانه» می‌گویند، طول این دوره در افراد مختلف متفاوت است و از ۲۶ تا ۴۲ روز متغیر است اما در اغلب خانمها، ۲۸ روز می‌باشد.

این دوره با بلوغ جنسی دختر و با مرحلهٔ خونروش از مجرای تناسلی آغاز می‌شود. این فرآیند ممکن است، در ابتدا نامنظم باشد ولی کم کم نظم می‌گیرد. معمولاً خونروش در زنهای سالم بین ۴۵ تا ۵۰ سالگی متوقف می‌شود؛ به این پدیده «یائسگی» می‌گویند که به دلیل از کار افتادن و پیری زودرس تخدمانها بروز می‌کند. بعضی عوامل مانند تغذیه بد و فشار روحی و جسمی سبب می‌شود که یائسگی در سنین پایین‌تر بروز یابد.

وقایع دورهٔ ماهانه تحت کنترل دو هورمون زیر است که از هیپوفیز ترشح می‌شوند:

۱- هورمون محرك فولیکول^۱ (FSH)

۲- هورمون محرك جسم زرد^۲ (LH)

هیپوفیز، غده‌ای به اندازهٔ یک نخود در کف مغز است که هورمونهای محرك تخدمان را به داخل خون ترشح می‌کند. غدهٔ هیپوفیز تحت کنترل غدهٔ دیگری در مغز به نام هیپوتالاموس قرار دارد که هورمون آزادکننده^۳ را ترشح می‌کند. سبب تحریک هیپوفیز برای ترشح هورمونهای محرك تخدمان می‌شود که طی یک دورهٔ ماهانه و با نظم خاصی ترشح می‌شوند و سبب ایجاد مراحل مختلف دورهٔ ماهانه می‌گردد.

برای درک بهتر وقایع دورهٔ ماهانه، می‌توان آن را به چهار مرحله تقسیم کرد و به توضیع مختصری پیرامون آن پرداخت

(شکل ۱۳-۸):

۱- مرحلهٔ خونروش یا عادت ماهانه

۲- مرحلهٔ فولیکولی یا استروژنی^۴

۳- مرحلهٔ تخمک‌گذاری

۱- Folicular Stimulating Hormone (FSH)

۲- Luteinizing Hormone (LH)

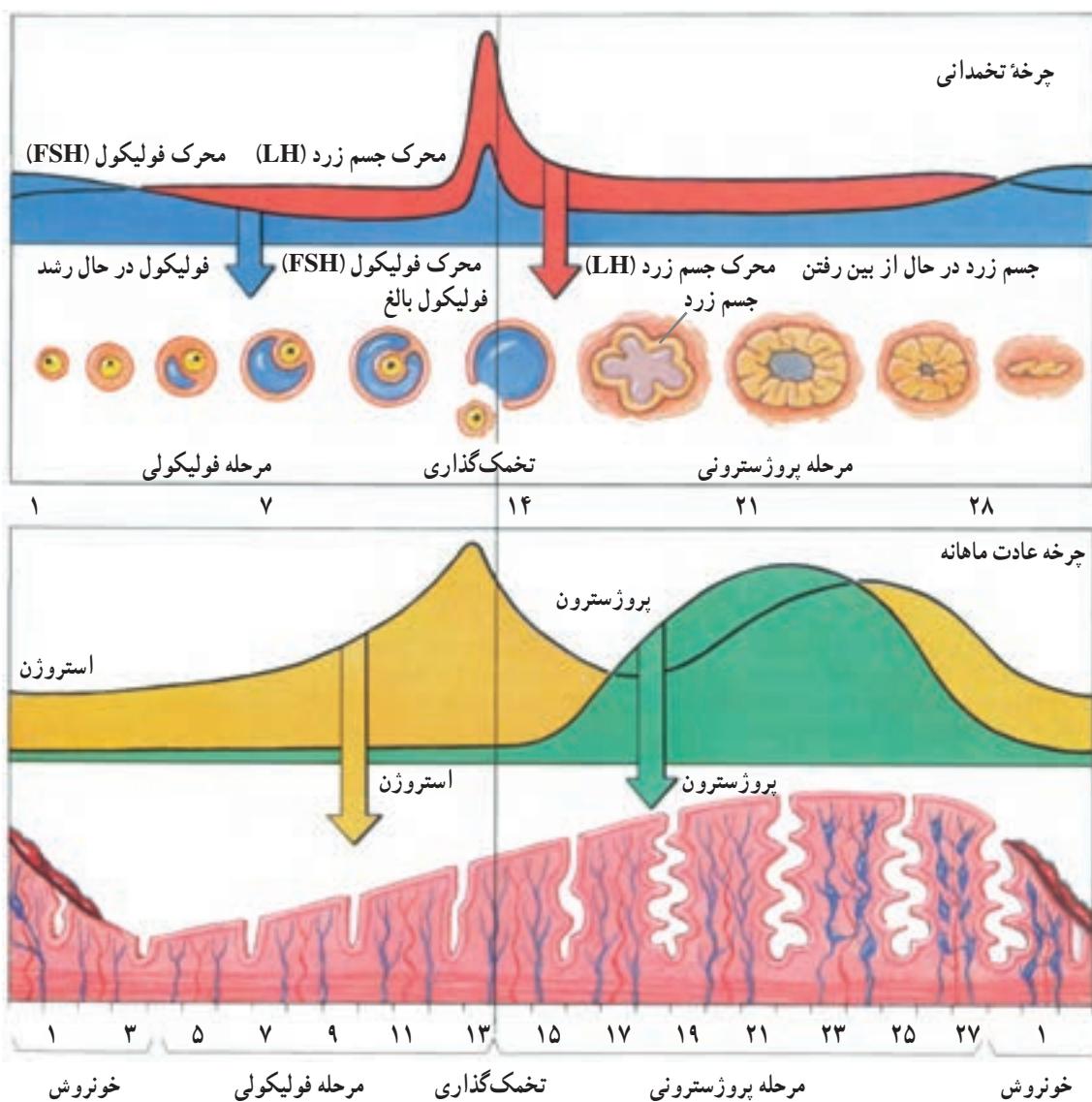
۳- Gonadotropin Releasing Hormone

۴- Strogenic / Folicular phase

۴- مرحله پروژسترونی^۱

۱- مرحله خونروش یا عادت ماهانه: در ۵ روز اول هر دوره ماهانه، به دلیل کاهش هورمونهای تخدمان (LH و FSH) پوشش داخلی رحم ریزش می‌کند. به پوشش داخلی رحم «آندومتر» می‌گویند. از آنجا که آندومتر رگهای زیادی دارد، با تخریب آن، مقداری خون همراه سلولهای مرده از بدن خارج می‌شود که به این رویداد عادت ماهانه یا خونروش می‌گویند. در سایر پستانداران به دلیل جذب خون و ویژگی بافتی‌ای تخریبی، پدیده خونروش مانند انسان دیده نمی‌شود.

۲- مرحله فولیکولی یا استروژنی: در پایان مرحله خونروش، میزان ترشح هورمون محرك فولیکول تخدمان (FSH) از هیپوفیز افزایش می‌یابد. این هورمون سبب رشد یک فولیکول درون یک تخدمان می‌شود و درون آن یک تخمک بالغ می‌شود. فولیکول رشد یافته هورمون دیگری به نام «استروژن» ترشح می‌کند که اعمال گوناگونی انجام می‌دهد. به همین خاطر به مرحله فولیکولی، «مرحله استروژنی» نیز می‌گویند. یکی از اعمال استروژن، رشد آندومتر رحم و بازسازی آن است. از اعمال دیگر آن ایجاد صفات زنانگی است.



شکل ۸—۱۳— دوره ماهانه و وقایع مربوط به آن در سطوح ترشح گنادوتروپینها، تخدمانها و رحم

۱— Progestronic / Leuteal phase

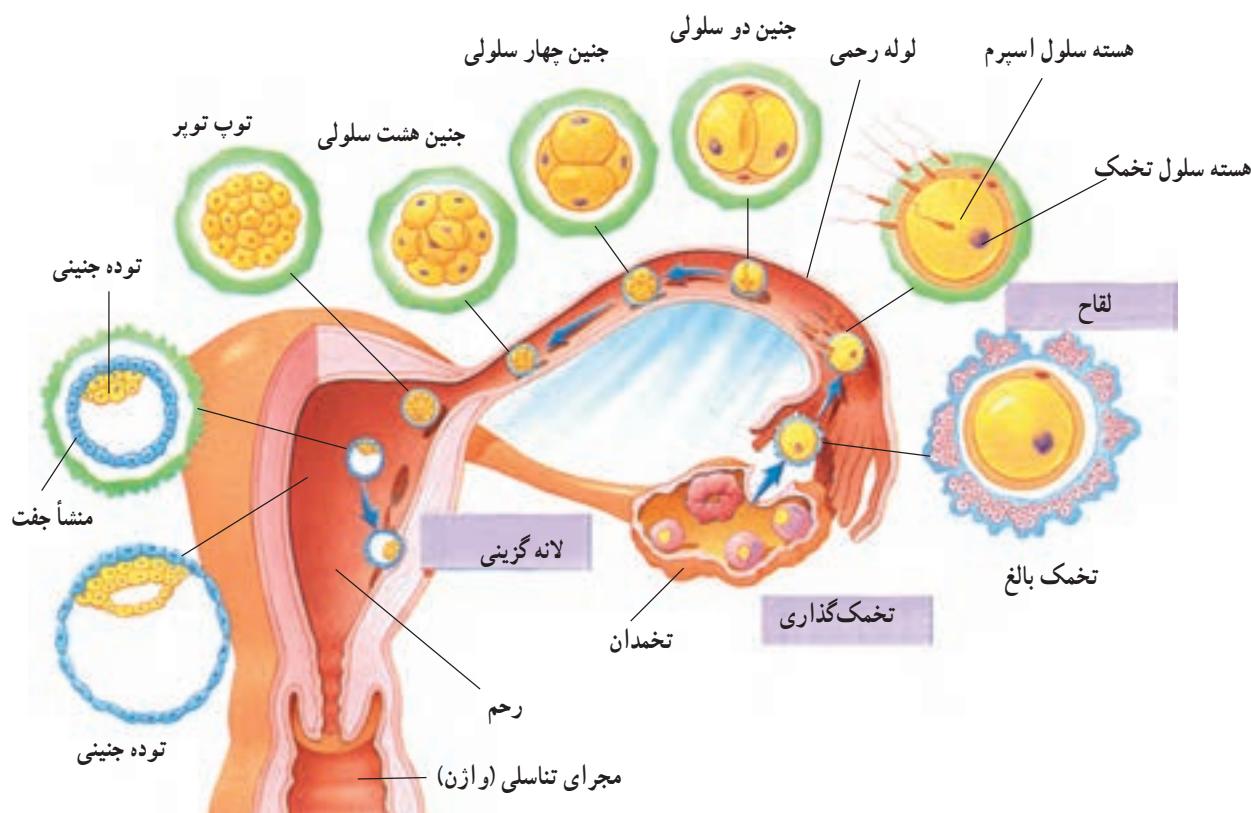
۲— Endometrium

۳— مرحله تخمک‌گذاری: این مرحله، وقتی انجام می‌شود که مقدار ترشح هورمون محرك جسم زرد تخدمان (LH) به طور ناگهانی افزایش می‌یابد. در این هنگام معمولاً یک تخمک بالغ از فولیکول بالغ یک تخدمان به بیرون رها می‌شود. این رویداد در خانمهای با دوره ماهانه ۲۸ روز، حدود روز چهاردهم بعد از اولین روز خونروش اتفاق می‌افتد.

۴— مرحله پروژسترونی: با انجام عمل تخمک‌گذاری، بقیه فولیکول، درون تخدمان باقی می‌ماند و جسم زرد را می‌سازد. جسم زرد، استروژن و پروژسترون ترشح می‌کند. این دو هورمون برای بقای جنین و رشد دیواره رحم لازم می‌باشند. اگر در حدود نیمه دوره ماهانه، اسپرم در مجاورت تخمک وجود داشته باشد، تخمک لقادح می‌یابد و جنین چند روز بعد وارد رحم شده، در دیواره داخلی رحم لانه گزینی می‌کند. سپس جنین با کمک مادر، اندامی به نام جفت را می‌سازد که از طریق آن تغذیه می‌کند. اگر لقادح انجام نشود، تخمک دفع می‌شود و در حدود روز بیست و هشتتم تخریب سنگفرش داخلی رحم و دفع خون آغاز می‌شود که در واقع شروع دوره ماهانه بعدی است.

لقادح

عمل ترکیب دو سلول جنسی نر و ماده را با هم لقادح می‌گویند. برای این عمل، اسپرمها پس از ورود به مجرای تناسلی باید از میان دهانه رحم عبور کرده، بهوسیله حرکات دُم، خود را به رحم برسانند. اسپرمها از میان رحم نیز عبور می‌کنند و خود را به لوله‌های تخمبر می‌رسانند. لوله‌های تخمبر، جایی است که تخمک پس از آزاد شدن از تخدمان در آنجا می‌ماند. طول عمر تخمک آزاد شده تقریباً بین ۲۶ تا ۳۶ ساعت است. اگر تخمکی در داخل لوله تخمبر باشد یکی از اسپرمها با آن برخورد می‌کند و به سطح آن می‌چسبد. اسپرم، پس از حل کردن لایه اطراف تخمک وارد سیتوپلاسم تخمک می‌شود. هسته اسپرم با هسته تخمک ترکیب می‌شود و بدین ترتیب لقادح انجام می‌گیرد و سلول تخم تشکیل می‌شود.



شکل ۱۳-۹— حرکت جنین از لوله‌های رحمی به سمت رحم و لانه گزینی آن

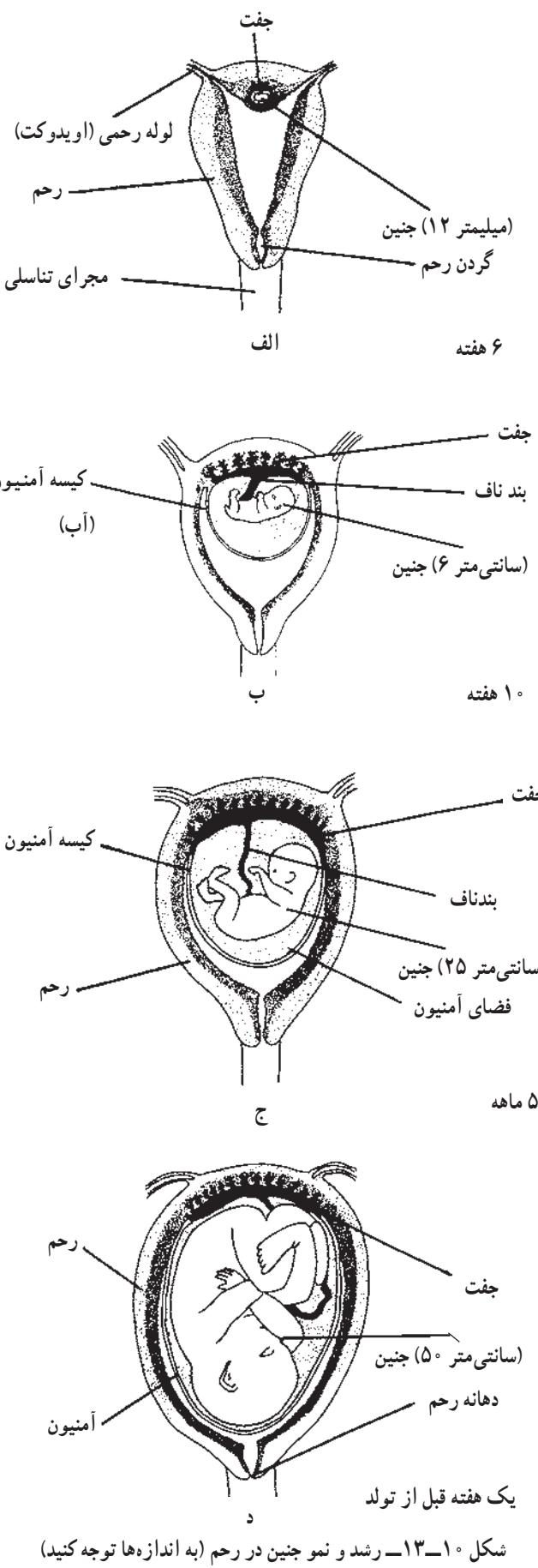
مراحل رشد و نمو جنینی

تخمک بارور شده، یعنی تخم، ابتدا به دو سلول تقسیم می‌شود و هر کدام از این سلولها دوباره تقسیم شده، چهار سلول تولید می‌کنند. سلولها به تقسیم خود ادامه می‌دهند، به طوری که به یک توپ توپ از سلولها تبدیل می‌شوند که اوّلین مرحله از رشد جنین است. این جنین اوّلیه از لوله درونی رحم فرو می‌رود که این فرایند را جایگزینی می‌گویند.

سپس جنین در رحم مادر، به رشد خود و تولید سلولهای جدید ادامه می‌دهد که به صورت بافتها و اعضای بدن او شکل خواهند گرفت. این مرحله از رشد و تکامل جنین را که در طی آن همه اندامها و قسمتهای مختلف بدن جنین ساخته می‌شود و تا پایان ماه سوم بارداری ادامه می‌یابد اندام‌زایی می‌گویند. یکی از اوّلین اعضای بدن که در مراحل اوّلیه شکل می‌گیرد قلب است، این عضو خون را به تمام نقاط بدن می‌فرستد. به موازات رشد جنین، رحم نیز بزرگتر می‌شود. جنین را کیسه‌ای محتوی مایع دربر می‌گیرد که کیسه‌آمنیون یا کیسه آب نامیده می‌شود. این کیسه، جنین را از خطر خشک شدن و فشارهای ناشی از فعالیتهای مادر حفظ می‌کند. بجز کیسه‌آمنیون لایه دیگری در بخش بیرونی در اطراف جنین قرار می‌گیرد که دارای زوایدی با رگهای خونی زیاد است به این لایه کوریون می‌گویند که بخشی از جفت است (شکل ۱۳-۱۰).

جفت

بلافاصله پس از رسیدن جنین به رحم، بعضی از سلولهای جنینی لایه‌های اطراف آن را می‌سازند. همان‌گونه که اشاره شد، لایه کوریون دارای چین‌خوردگیهای همراه با رگهای خونی است از چین‌خوردگیهای کوریون و نیز حوضچه‌های خونی جدار داخلی رحم جفت به وجود می‌آید. این اندام به وسیله بند ناف به جنین متصل می‌شود. بعد از چند هفته قلب جنین کامل شده، خون در بند ناف و جفت همانند بافت‌های جنینی جاری می‌گردد. رگهای خونی در



جفت، به رگهای خونی جدار رحم بسیار نزدیک است. بنابراین اکسیژن، گلوکز، اسید آمینه و املاح می‌توانند از خون مادر به خون جنین وارد شوند. نقش جفت به طور کلی، تبادلات گازی، گازهای تنفسی دفع مواد زايد جنین و تولید هورمون برای بقای حاملگی است.

سیاهرگ بند ناف مواد غذایی و اکسیژن را از جفت به جنین منتقل می‌کند. این مواد برای رشد بافتها و حیات جنین مورد استفاده قرار می‌گیرند. به همین طریق دی‌اکسید کربن و اوره حاصل از واکنشهای شیمیایی درون بافت‌های جنینی، به وسیله سرخرگ بند ناف به جفت و سپس به خون مادر می‌رسد و از بدن جنین دفع می‌شوند.

جفت، هورمونهای مانند استروژن و پروژسترون تولید می‌کند، که نقش مهمی در حفظ و بقای حاملگی دارند.

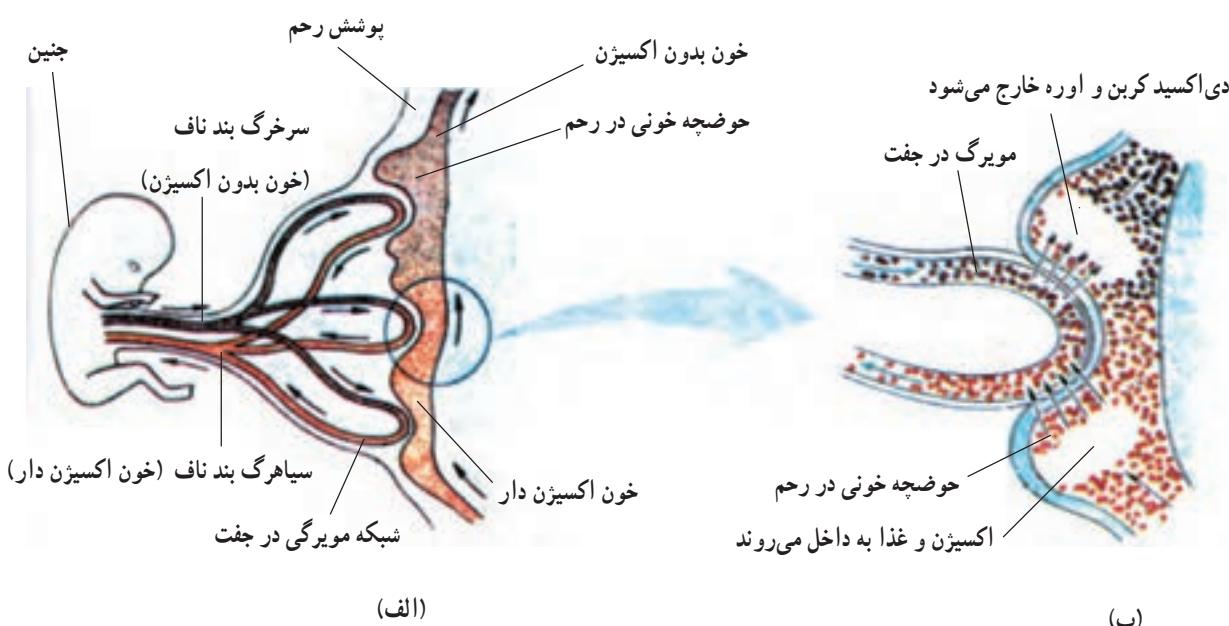
زايمان و تولد فرزند

زمان باروری تا زایمان در انسان حدود ۳۸ هفته طول می‌کشد. این زمان را دوره حاملگی می‌نامند. چند هفته قبل از تولد، سر جنین به سمت پایین رحم مادر و بالای دهانه رحم قرار می‌گیرد.

زمانی که زایمان آغاز می‌شود، رحم انقباضات منظمی را شروع می‌کند و این آغاز فرآیندی به نام درد زایمان است. این انقباضات منظم قویتر شده، تعداد آنها نیز زیادتر می‌شود. دهانه رحم بتدریج باز می‌شود و به سر نوزاد اجازه عبور می‌دهد. انقباضات ماهیچه‌های شکمی نیز به کمک انقباضات ماهیچه رحمی انجام می‌گیرند. کیسه محتوی آب، پاره می‌شود و مایع آن از مجرای تناسلی خارج می‌گردد. سرانجام انقباضات رحم و شکم، نوزاد را از رحم خارج ساخته و پس از قطع شدن بند ناف تولد صورت می‌گیرد.

بعد از خروج جنین، جفت نیز از دیواره رحم جدا و خارج می‌شود.

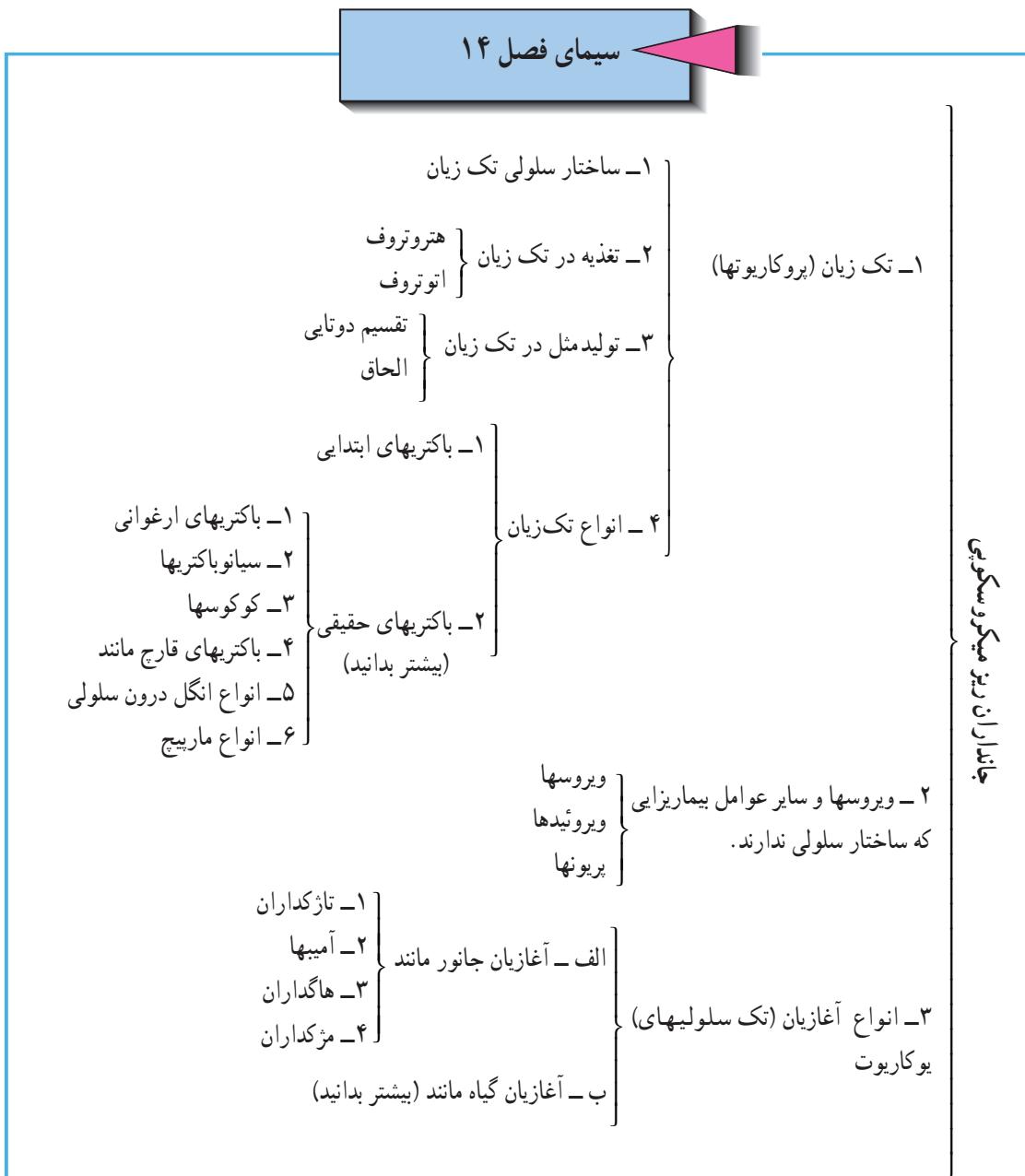
سرمای هوای بیرون که به وسیله نوزاد تازه متولد شده احساس می‌شود، محرك او برای نفس کشیدن است. اولین تنفس همیشه با گریه همراه است. ظرف چند روز پس از تولد بخش کوتاهی از بند ناف که به شکم نوزاد وصل است، خشک می‌شود که اثر آن را در دیواره شکم، ناف می‌نامیم.



شكل ۱۱-۱۳- تبادل مواد بین خون مادر و جنین

- ۱- تفاوت ساختمانی اسپرم و تخمک در چیست؟
- ۲- اندامهای مربوط به دستگاه تولید مثل نر کدام‌اند؟
- ۳- اگر تخمک‌گذاری خانمی در سن ۱۳ سالگی شروع شود و در سن ۵۰ سالگی خاتمه باید:
 - الف) چه تعداد تخمک از تخدمان آزاد کرده است؟
 - ب) حدود چه تعدادی از تخمکها بارور می‌شوند؟
- ۴- خون جاری در سیاهرگ و سرخرگ بند ناف، چه تفاوتی با هم دارند؟
- ۵- جنین بهوسیله مایع اطراف آن احاطه شده و ششها از مایع پر است و نمی‌تواند تنفس کند. چرا این وضع برای او آزار دهنده نیست؟
- ۶- چرا اولین علامت بارداری، توقف عادت ماهانه است؟ توضیح دهید.
- ۷- اندامهای مربوط به دستگاه تولید مثل ماده کدام‌اند؟
- ۸- تخمک‌گذاری و تغییرات هورمونی مربوط به آن را توضیح دهید.
- ۹- بلوغ جنسی چیست؟
- ۱۰- جفت چیست؟ ساختمان آن را توصیف کنید.
- ۱۱- کار دو غده پروستات و کوپر را توضیح دهید.
- ۱۲- اسپرم‌سازی یعنی چه؟ مراحل آن را نام ببرید.
- ۱۳- تخمک‌سازی یعنی چه؟ چه تفاوتی با اسپرم‌تاژن دارد؟
- ۱۴- لایه‌های جنینی کدام‌اند؟ مشخصات هریک را توضیح دهید.

جانداران ریز (میکروارگانیسمها)



در رده‌بندی پنج سلسله‌ای جانداران، تک‌سلولیها در دو سلسلهٔ تک‌زیان (مونرا) و آغازینان (پروتیستها) جای دارند. در این فصل، ابتدا ویژگیها و گروههای مهم تک‌زیان را به اختصار شرح می‌دهیم. سپس اشارهٔ کوتاهی به ویروسها و سایر عوامل بیماری‌زا که قادر ساختمان سلولی هستند، خواهیم داشت و پس از آن به شرح مختصر آغازینان می‌پردازیم.